

formindske Udgiften til 80,000 Kr., det vil sige 40,000 Kr. mindre, end der oprindelig var paaregnet.

Endelig ankede det ærede Medlem over, at man har anvendt en ledigværende Lønning paa 2,400 Kr. til at ansætte en Marineflyver. Jeg har forhandlet om dette Spørgsmaal med det ærede Finansudvalg, og det glædede mig, at ikke blot Venstre og Højre, men ogsaa Repræsentanterne for den radikale Gruppe har kunnet slutte sig til mit Forslag om at anvende en ledig Lønning paa 2,400 Kr. til at engagere den dygtigste af de danske Flyvere, som vi har, nemlig Flyveren Birch. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har begrundet, hvorfor han har kunnet give dette Forslag sin Tilslutning, og jeg kan her henholde mig til det ærede Medlems Ord, idet han har givet Udtryk for Betragtninger, jeg ellers havde ønsket at gøre gældende.

I Anledning af det Forslag, der foreligger om at anvende et Beløb til Radiotelegraf paa Kongens Dampskib, anbefalede det ærede Medlem fra Kalundborg stærkt det Poulenske System, og det glæder mig at kunne give min Tilslutning til det ærede Medlems Udtalelser, idet det er Regeringens Hensigt i saa vid Udstrækning som muligt at gaa over til det Poulenske System. Poulsens System har vundet Anerkendelse omkring i en stor Del af Verden, og da han tilmeldt er dansk, er der al mulig Anledning til at benytte hans System. Det er det, som sker ved den Bevilling, her er foreslaaet, og i Fremtiden vil man ogsaa gøre, hvad man kan, for at støtte Hr. Poulsens Radiotelegrafi.

Adskillige Talere har fremdraget Rekrutsagen i Aalborg. Jeg kan ikke andet end beklage denne Sag, der er særlig beklagelig derved, at det er nogle Soldater, der har forskyldt den Dom, som er faldet. Sagens Sammenhæng er, at en Soldat, der var misfornøjet med, at en Sergent havde nægtet ham Udgangstilladelse, overtalte to af sine Kammerater til, at de om Aftenen, naar Sergenten kom for at visitere i det Kvarter, hvor de laa, skulde prygle ham. Nu siger det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen), at de jo ikke fik Held til at gennemføre deres Forsæt. Men det er sandelig ikke de tre Soldaters Skyld, at Sergenten ikke fik en alvorlig Dragt Prygl. Det var Aftalen mellem dem, at han skulde have en saadan, og naar han ikke fik den, var det, fordi han var stærk nok til at sno sig fra dem, idet den ene spændte sine Hænder om Halsen

paa ham, før de andre traadte til. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Aalborg dog var af den Opfattelse, at saa længe vi har en Hær, gaar det ikke an, at Soldaterne giver sig til at prygle deres overordnede. Nej, det gaar selvfølgelig ikke an, det er en umulig Tilstand, og naar Straffen er blevet saa haard, som den er blevet, kommer det af, at man har dømt i Henhold til de gældende Love, der indeholder meget strenge Bestemmelser overfor Tilfælde, hvor flere sammenrotter sig for at overfalde en af deres overordnede. Det ærede Medlem fra Aalborg meddelte som en Slags Forklaring paa, at Ophavsmanden, en Mand, der hedder N. Chr. Sørensen, fik den ulyksalige Idé at formaa andre til at være med til at prygle Sergenten, at han var forbitret paa en Løjtnant, der havde generet ham og haanet ham. Løjtnanten skal have sagt til ham, at han skulde gøre Dagen til et Helvede for ham og sørge for, at han skulde drømme om ham — det vil sige Løjtnanten — om Natten. Jeg gør opmærksom paa, at Forhørsudskriften indeholder intet som helst om dette. Det er et Sagn, der gaar, det er kommet op i et Blad, og det ærede Medlem har nu flettet det ind i denne Historie, men derom kan jeg ikke udtale mig, for jeg ved ikke, om Beretningen er sand. Hverken de straffede Rekrutter eller Anstifteren, N. Chr. Sørensen, har sagt noget som helst om dette i Forhørene, og det skulde dog være mærkeligt, hvis der forelaa noget saadant, at de ikke havde nævnt det i de Forhør, de har været underkastet. Men selv om virkelig en Løjtnant havde opført sig urigtigt overfor den vedkommende, er det dog for Smed at rette Bager, at denne vil give sig til at banke en Sergent, der ikke har det mindste med de Udtalelser at gøre, som Løjtnanten skal have brugt. Jeg misbilliger det selvfølgelig i højeste Grad, hvis saadanne Udtryk bruges. Jeg har, siden jeg overtog Forsvarsministeriet, gjort, hvad jeg har kunnet for at gennemføre, at baade Officerer og Underofficerer, Befalingsmænd i det hele, anvender en sømmelig Tone overfor det Mandskab, de er sat til at være Lærere for, og der er i Hovedsagen intet at klage over med Hensyn til Tonen i Hær og Flaade, men jeg kan naturligvis ikke hindre, at en eller anden af gammel Vane anvender mundtlige Raaheder, og at Utilbørigheder i saa Henseende finder Sted. Imidlertid, jeg gentager det, der foreligger i Forhørene intet oplyst om, at slikt er sket ved denne Lejlighed. Det, som fore-